

2012/07/07

اعلامیه زنان افغانستان

کمپاین 50% زنان افغانستان در رابطه با کنفرانس توکیو
12 سرطان 1391 برابر با 3 جولای 2012

ما خواهان صلح با عادل ها هستیم نه ناقضان حقوق بشر و متهمین جرائم جنگی

امروز افغانستان بار دیگر در حساس ترین برهه تاریخی خود ایستاده است. تصمیماتی که این روزها گرفته می شود یا افغانستان را بسوی یک افغانستان دیموکراتیک، پیشرفته و مترقی سوق خواهد داد و یا دوباره سایه وحشت روزهای سیاه طالبانی را بر سر آن هموار خواهد کرد. نا امنی، حملات انتحاری، کشتار افراد ملکی، اقدامات خشونت آمیز و عقبگرا علیه مردم و خاصاً علیه زنان افزایش یافته است.

8 سال پس از آخرین دیدار گزارشگر خاص سازمان ملل در زمینه خشونت علیه زنان، شاخص ها نشان از تبعیض فاحش علیه زنان دارد. علیرغم دستاورد های مثبت در زمینه حقوق زنان مانند ایجاد وزارت امور زنان، مشارکت زنان در نهادهای دولتی، الحاق افغانستان به کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان، خشونت علیه زنان و دختران ادامه یافته و توسعه می یابد. خشونت های جنسی، رسوم قبیله ای مانند بد دادن، برپایی محاکم صحرائی، صدور احکام سنگسار، قتل، شکنجه، تهدید و ارباب و مسموم ساختن آب مکاتب دخترانه، اسید پاشی... نه تنها نشان از تداوم و توسعه خشونت علیه زنان دارد بلکه حاکمیت قانون و دولت را در بسیاری از مناطق و ولایات زیر سؤال برده است.

مسائلی که امروز از سوی دولت افغانستان در کنفرانس توکیو مطرح می شوند عبارتند از صلح، امنیت و حکومت داری خوب برای افغانستان دیموکراتیک. اما سؤال اساسی این است چگونه میتوان با توجه به تلاشها، اقدامات و تصمیمات کلان تر دولت در زمینه سهیم ساختن طالبان در قدرت به این موارد مهم دست یافت؟ مسئله مصلحه با طالبان که در سالهای اخیر دولت و شرکای بین المللی اش بیشترین مساعی خود را در این راه صرف کرده اند، رفته رفته به تنها سناریوی موجود برای خروج از بحران افغانستان تبدیل شده است. از یک سو دولت و حامیان بین المللی آن بر ستراتیژی ها و تاکتیک های ناکار آمد اصرار می ورزند. و از سوی دیگر طرف مقابل نیز با سوء استفاده از فضاهای ایجاد شده تحت عنوان "پروسه صلح"، تاکتیک های جدیدی را برای پیشبرد اهداف خود روی دست گرفته است.

چگونه می توانیم به یک افغانستان با ثبات و دیموکراتیک امیدوار باشیم در حالیکه تمامی روندهای روی دست گرفته شده با عنوان "پروسه صلح" همگی تکرار روندهای ناکارآمد، خشونت زا و غیرانسانی گذشته است. به باور ما زنان در روزهایی که سرنوشت میلیونها زن و مرد در هاله ای از ابهام قرار دارد، صحبت از صلح، امنیت، حکومتداری خوب، توسعه اجتماعی، اقتصادی و مشارکت سیاسی با توجه به همه داده ها و اطلاعاتی که در دسترس ما قرار دارد، مساله ای فرعی است که تنها برای سرگرم ساختن جامعه مدنی کوشا اما ضعیف افغانستان و اقتناع افکار عمومی بین المللی طرح ریزی شده اند.

برهمگان روشن است که صلح بدون پاسخگویی و روشن شدن گذشته، امری است غیر ممکن که نام آن آتش بس است. چگونه میتوان در حالیکه ناقضان حقوق بشر و افرادی را که متهم بجرائم جنگی هستند، در قدرت سهیم ساخت و نام آنها صلح گذاشت؟ علیرغم درخواست های مکرر نمایندگان جامعه مدنی خاصاً زنان برای حضور فعال و تاثیرگذار در پروسه صلح همچنان دولت و حامیان بین المللی آن گوش های خود را برای شنیدن این صداها بسته نگه داشته اند.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابلئې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: د لیکنيزې بڼې پاڼوالې د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

ما زنان کمپاین 50% بار دیگر خواستها و مطالبات خود را از دولت و حامیان بین المللی آن برای تحقق ملموس حقوق زنان عنوان می کنیم و هشدار می دهیم اگر روندهای غیر دیموکراتیک، غیر پاسخ ده و نا روشن امروز ادامه یابد، بحران جنگ داخلی افغانستان را تهدید می کند.

ما از دولت افغانستان می خواهیم:

- با عزم جدی و راسخ موارد نقض حقوق بشر را مورد تحقیق و بررسی قرار داده و عاملان و آمران آنها را به دست عدالت بسپارد و برای قربانیان جبران مناسب در نظر بگیرد.
- از طریق پارلمان، قانون " عفو عمومی و مصالحه ملی" را ملغی کند زیرا این قانون ناقض قانون اساسی افغانستان و تعهدات بین المللی آن در عهدنامه ها و مانعی بر سر راه صلح عادلانه و پایدار است.
- استقلال کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان را تضمین کند. دولت باید از مشارکت کامل کمیسیون در تمام امور مربوط به صلح و مصالحه اطمینان حاصل نماید و بلافاصله گزارش این کمیسیون را درباره موارد نقض حقوق بشر در افغانستان در طی جنگ منتشر کند.
- از سازمان ملل متحد برای تحقیق و ثبت جنایاتهای مذکور در حقوق بین الملل که طالبان و دیگر گروه های مسلح مرتکب شده اند، دعوت به عمل آورد.
- حضور برابر زنان را در تمامی مراحل گفتگوهای صلح خاصاً حضور آنان در شوراهای ولایتی صلح و شورای عالی صلح، براساس قطعنامه 1325 شورای امنیت در باره زنان و درگیری های مسلحانه، تضمین نماید و زنان را به پست های کلیدی دولت، قوه قضائیه و مراجع تصمیم گیری منسوب کند.
- تمام قوانین تبعیض آمیز علیه زنان، خاصاً قانون احوال شخصیه تشیع، قانون ازدواج، مقررات تبعیض آمیز در قانون مجازات و قانون مالکیت و قوانین عنعنوی تبعیض آمیز را لغو کند. دولت با پشتیبانی جامعه بین المللی باید اقداماتی برای پایان دادن به توسل به دادگاه های سیار عنعنوی انجام دهد و دسترسی کامل و مؤثر زنان را به سیستم رسمی عدلی تضمین کند.
- اقدامات شدید امنیتی را در داخل و بیرون مکاتب دخترانه به منظور جلوگیری از هر گونه آسیب و خشونت علیه شاگردان دختر به کار گیرد.
- با آغاز کمپاین، برگزاری دوره های تعلیمی و افزایش آگاهی در زمینه خشونت های جنسی و خشونت علیه زنان، اقدامات عملی در راستای تقلیل خشونت بردارد.
- باید اطمینان حاصل شود که تمامی کمک های انکشافی در جهت پاسخگویی به نیازهای جامعه در مشورت با نهادهای جامعه مدنی، سازمان های حقوق بشری و خاصاً سازمان های زنان اختصاص می یابد.

کمپاین 50% زنان افغانستان – کابل، افغانستان

تماس: / womenspoliticalparticipation.c@gmail.com
Campaign50darsad@gmail.com
وبلاگ: Campaign50darsad.blogfa.com

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولئ